

Негово-то милосердіе, они мыслили, че Той ще ся застъпи за грѣшници-тъ, коѣто по закона Моисеовъ, трѣбвало да осѣдятъ на смъртъ, и чрѣзъ това, като рече пѣчто противъ закона, ще даде поводъ да обвини Самъ Себе си.

Господь ся намиралъ веднажъ въ храма и поучавалъ народа. Въ това время книжници-тъ и фарисеи-тъ довели до Него единъ женъ и поставили ѣ на видно мѣсто. „Учителю!“ говорили они, „тая жена е хванѣта въ таквъ грѣхъ, за който, по закона Моисеовъ, трѣбва да ся убіе съ камане. Ты какво ще кажешъ за това?“ Исусъ Христосъ ся навелъ камъ земя-тъ, хванѣлъ да пише съ пѣръстъ на пѣсѣка и не имъ отговорилъ ни думъ. Но понеже тѣ не прѣставали да Го пытать, то като ся исправилъ и мѣтнѣлъ очи на прѣдстоящи-тъ, Той отговорилъ: „който отъ васъ ся чувствува правъ и не го обличава совѣсть въ никаквъ грѣхъ, нека той пѣрвъ хвърли на неѣ камыкъ.“ Послѣ ся навелъ пакъ камъ земя-тъ и продължавалъ да си пише съ пѣръстъ на пѣсѣка.

Като чули тоя отговоръ и като не намиралъ никой себе си безгрѣшенъ, всички хванѣли единъ по единъ да ся разносятъ изъ храма, наченши отъ старѣйшины-тъ и до най-послѣднія чловѣкъ. Найпослѣ Господь останѣлъ самъ единъ съ женѣ-тъ, която стояла въ срѣдъ двора церковный. Като не видѣлъ никого освѣнь осѣденъ-тъ прѣстѣжници, Господь казалъ: „гдѣ сѣ оныя, които ты обвинихъ? Или ни единъ отъ нихъ не тя осѣди? — „Ни единъ,“ отговорила жена-та. „И Азъ не тя осѣждавамъ,“ казалъ Спаситель, „иди си и за-напрѣдъ не согрѣшавай.“